GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ XLIX.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 35. Joi, 13 (25) Fevruarie. 1886.

In capulŭ numĕrului penultimŭ alŭ „Gazetei“ în locŭ de Nr. 38 este a se corege Nr. 33.

Braşovŭ 12 Fevruariu 1886.

Lunea viitóre espiră armistiţiulŭ încheiatŭ între Sêrbia şi Bulgaria şi nimicŭ nu s'a făcutŭ pentru asigurarea păcii. Ba acum se constată, că nicĭ măcarŭ peste articoluiŭ 2 din tractatulŭ de pace n'au pututŭ trece delegaţii întrunițĭ în conferinţa din Bucurescĭ, cum se ḑicea mai înainte.

Aşadér pănă acum încă numai articolulŭ primŭ s'a primitŭ, care cuprinde următórele cuvinte: „De aicĭ înainte va fi pace şi amiciţiă între regatulŭ Sêrbiei şi principatulŭ Bulgariei“.*) Articolulŭ alŭ doilea vorbesce despre amnestiă. Sêrbii cerŭ ca Bulgarii sĕ amnestieze pe toţĭ Sêrbii din Bulgaria, carĭ în timpulŭ rĕsboiului au luptatŭ alăturea cu conaţionalii lorŭ, ér Sêrbii în schimbŭ vorŭ amnestia pe Bulgarii din Sêrbia, carĭ au comisŭ acelaşĭ pĕcatŭ luptândŭ alăturea cu armata bulgară. Nu póte fi nimicŭ mai justŭ decâtŭ acéstă cerere, cu tóte astea nicĭ acestŭ articulŭ încă nu s'a primitŭ.

Cea mai caracteristică apariţiune în cursulŭ îndelungatelorŭ tractărĭ de pace este, că nu se vorbesce atâtŭ de ceea ce voiesce Sêrbia şi Bulgaria câtŭ mai multŭ de ceea ce au de gândŭ séu n'au de gândŭ marile puterĭ. Décă Sêrbii şi Bulgarii suntŭ înţeleşĭ asupra vreunui punctŭ, nu suntŭ înţelese puterile şi décă puterile suntŭ înţelese sĕ facă câte o notă colectivă nu suntŭ înţeleşĭ Sêrbii şi Bulgarii, ba nicĭ Grecii? Aşa mergŭ lucrurile ḑi de ḑi şi Dumneḑeu scie când o sĕ iasă odată din acestŭ cercŭ viţiosŭ.

Intréga acţiune a marilorŭ puterĭ pare a se învêrti în momentele de faţă împrejurulŭ cestiunei Rumeliei orientale, precum şi a cestiunei grece, care stă în legătură cu ea. De Bulgaria şi de Sêrbia înşişĭ diplomaţii puterilorŭ parŭ a se interesa aḑĭ mai puţinŭ.

Câtŭ pentru cea dintêiu cestiune, ea s'a resolvatŭ deja, precum scimŭ, între Turcia şi Bulgaria şi acum e vorba ca şi marile puterĭ sĕ priméscă arangiamentulŭ turco-bulgarŭ. In privinţa acésta, scirile suntŭ tocmai aşa de contraḑicĕtóre ca în tóte celelalte privinţe. Intêiu se ḑicea, că Rusia se opune convenţiei din întrebare, mai târḑiu s'a ḑisŭ că guvernulŭ rusŭ primesce arangiamentulŭ turco-bulgarŭ, décă se va delătură dintr'însulŭ punctulŭ privitorŭ la ajutorulŭ militarŭ ce ar trebuì sĕ îlŭ dea Bulgaria Turciei în casŭ de rĕsboiu. Acum se ḑice érăşĭ că Rusia nu primesce arangiamentulŭ, decâtŭ numai cu marĭ modificărĭ. Se mai adauge, că cabinetulŭ britanicŭ ar stăruí tare pe lângă Pórtă, ca sĕ cedeze pretensiunilorŭ rusescĭ, ca nu cumva sĕ se paraliseze întréga convenţiă prin oposiţiunea Rusiei,

Totŭ cabinetulŭ Gladstone, se vorbesce, ar stărui şi pe lângă guvernulŭ grecescŭ, ca sĕ-şĭ schimbe politica în favorulŭ păcii. Vĕḑurămŭ din telegrama de erĭ, ce iritaţiune a produsŭ faima despre aceste stăruinţe în sênulŭ poporului grecescŭ; vĕḑurămŭ, că minitru-preşedinte Delyanis a declaratŭ deputaţiunei meetingului naţionalŭ din Atena, că guvernulŭ regelui Georgios continuă pregătirile de rĕsboiŭ şi că nu-şĭ va schimba politica. Vedemŭ totodată că şi prinţulŭ Bulgariei continuă bărbătesce cu pregătirile de rĕsboiŭ şi că remâne în Filipopolŭ, numai ca sĕ pótă mobilisa şi organisá mai cu succesŭ şi mai curêndŭ armata în Rumelia.

La tóte scirile acestea, le pune vêrfŭ însĕ scirea ce o primimŭ astăḑĭ din Atena, că admiralulŭ flotei rusescĭ a ḑisŭ sănĕtate bună colegului sĕu englesŭ din Suda-Bai şi a plecatŭ spre Pireu, sub cuvêntŭ că instrucţiunile lui nu se potrivescŭ cu instrucţiunile admiralului englesŭ. Care va sĕ ḑică Rusia nu este de acordŭ cu Anglia şi sprijinesce pregătirile de rĕsboiu ale Greciei, pe când cabinetulŭ englesŭ se vede constrînsŭ a declara, că n'are nicĭ o speranţă de a le puté paralisa în momentulŭ de faţă, deórece Sultanulŭ nu s'ar îndupleca a face o nouă cesiune de teritoriu în favórea Greciei.

Ce o sĕ iésă din acéstă încurcătură póte că nicĭ chiar miniştrii conducĕtorĭ ai marilorŭ puterĭ nu potŭ prevedé cu siguritate. In asemenĭ împrejurărĭ însĕ trebue sĕ facă o impresiune curiósă scirea, ce ni se telegrafézǎ dela Bucurescĭ, că delegatulŭ Serbiei Miatovicĭ ar fi declaratŭ, că pacea se va încheia în ḑilele mai de aprópe.

De sigurŭ că nu a fostŭ de prisosŭ, ca sĕ se adauge la acéstă scire, că corpulŭ diplomaticŭ n'a vrutŭ sĕ crédă în adevĕrulŭ acestei declarărĭ. Vorŭ fi sciindŭ fórte bine trimişii marilorŭ puterĭ de ce se indoescŭ. Ca mâne o se auḑimŭ că cu tótă bunăvoinţa Sêrbiei de a încheia pace, nu s'a pututŭ face nimica, póte pentru că delegatulŭ Bulgariei nu va fi primitŭ încă tóte instrucţiunile de lipsă.

Sĕ mai aşteptămŭ însĕ câteva ḑile, căcĭ dóră dóră se va face puţină lumină şi vomŭ puté sĕ distingemŭ măcarŭ primulŭ stadiu alŭ desnodămêntului evenimentelorŭ din peninsula balcanică.

Politica orientală a monarchiei Austro Ungare a fostŭ tocmai acum obiectulŭ unei discusiunĭ înfocate în dieta din Pesta. Sĕcuiulŭ Gabriel Ugron ia la refecŭ pe d-lŭ Tisza, pentru că vedĭ Dómne a suferitŭ ca din alianţa celorŭ doi împĕraţĭ sĕ se facă o alianţă de trei împĕraţĭ, şi-lŭ mustră, că nu scie sĕ asculte decâtŭ de poruncile d-lui Bismarck şi ale d-lui Kalnoky.

D-lŭ Tisza rĕspunse, că elŭ nu póte face politică esteriórǎ, decâtŭ numai în înţelegere cu d-lŭ Kalnoky şi, respingêndŭ însinuaţiunea, după care monarchia nóstră ar fi încheiatŭ unŭ pactŭ cu Rusia pentru împărţirea peninsulei balcanice, asigură că tóte puterile europene suntŭ conduse de intenţiunĭ pacĭnice.

Nu-i vorbă vorŭ fi avêndŭ puterile asemenĭ intenţiunĭ, dér întrebarea este décă le potŭ realisa.

---

*) Il y aura désormais paix e amitié entre le royaume de Serbie et la principauté de Bulgarie.

Din camera ungară.

In şedinţa dela 22 Febr. a camerei s'a discutatŭ întregulŭ proiectŭ de lege asupra bugetului pentru 1886. *Hegedüs Sándor* ca raportorŭ recomandă cu căldură ca sĕ se priméscă bugetulŭ. *Olay Szilárd* a vorbitŭ mai pe largŭ despre neajunsurile în justiţiă, declarândŭ că n'are încredere în guvernŭ. Nu primesce proectulŭ. *Ugron Gábor* voesce a vorbi despre politica esternă. Desvoltă indiferenţa guvernului faţă de afacerile esterne; amintesce convenirea din Kremsier a celorŭ trei împĕraţĭ şi ḑice, că nimenĭ n'a representatŭ la cea întêlnire interesele Ungariei. D-lŭ primŭ-ministru séu că a desconsideratŭ aceea întêlnire, séu că elŭ insuşĭ a fostŭ desconsideratŭ. A desvoltatŭ alianţa celorŭ trei puterĭ şi *a desaprobatŭ alianţa cu Rusia. In Orientŭ Ungaria n'are nicĭ unŭ respectŭ pentru că totdéuna numai proteyiaţii Rusiei învingŭ.* Politica guvernului trebue sĕ ţîntésca a contrabalanţa influinţa Rusiei în Balcanĭ. Dér fiindcă acestŭ scopŭ nu sĕ póte ajunge sub alianţa celorŭ trei puterĭ, trebue dér ca Austro-Ungaria sĕ se desfacă de alianţa cu Rusia. Vorbesce apoi despre cestiunea bulgară şi desaprobă misiunea personală a Rumeliei cu Bulgaria, ḑicêndŭ, că Ungaria este încungiurată de ţerişóre inimice, şi că Austro-Ungaria n'are nicĭ o influinţă în Balcani, oratorulŭ ar voi, ca în Balcanĭ sĕ se formeze micĭ state independente. In sfêrşitŭ se intórce la politica internă şi ḑice, că sub guvernulŭ actualŭ Ungaria s'a ruinatŭ materialicesce şi moralicesce. Din causele enumĕrate nu primesce proectulŭ. (Aprobărĭ viue.)

Apponyi declară, că nu se increde în politica guvernului şi nu primesce proectulŭ. In privinţa politicei esterne e de o părere cu Ugron şi crede, că cu elŭ e tótă ţéra, Mulţĭ susţinŭ, că guvernulŭ actualŭ este tare. E dreptŭ, naţiunea însĕ nu e tare. (Aprobărĭ viue). Critică spiritulŭ guvernului şi se provócă la vestitulŭ parăgrafŭ 54, privitorŭ la ingerinţa fişpanilorŭ în justiţiă, care §-ŭ astădĭ este mortŭ, dovedesce însĕ în destulŭ tendinţa guvernului.

Tisza face observărĭ la vorbirile lui Apponyi şi Ugron. Vorbindŭ despre politica esternă, ḑice că e uşorŭ lui Ugron, elŭ póte sĕ vorbéscă liberŭ. Vorbele lui nu vorŭ face nicĭ rĕsboiu, nicĭ alianţă, ce vorbesce însĕ unŭ ministru maghiarŭ, sbóră departe şi se comentézǎ. Mai departe ḑice, că dela regele Mathia, Ungaria n'a avutŭ atâta influinţă, ca în ḑilele de acum. Susţine că în Kremsier nu s'au pertractatŭ cestiunĭ esterne, astfelŭ dér n'a avutŭ de ce sĕ fiă şi elŭ acolo. Mai departe ḑice, că alianţa celorŭ trei puterĭ stăruesce cu totŭ dinadinsulŭ pentru pace, şi sperézǎ, că va fi pace în Balcanĭ. Rógă camera ca sĕ priméscă proectulŭ de lege. (Aprobărĭ în drepta). *Helfy Ignatz* într'o vorbire mai lungă desvóltă stările esterne, face observărĭ asupra atitudinei Ungariei faţă cu cestiunile esterne, critică politica financiară a Ungariei şi nu primesce proectulŭ de lege. Au mai vorbitŭ *Orbán*, *Pulszky* şi *Csanády* contra proiectului. Proectulŭ de lege se pune la votŭ şi se primesce cu maioritatea voturilorŭ.

SCIRILE ḐILEI.

E vorba sĕ se ţină în Pesta la 25 Februariu o *conferinţă a oraşelorŭ* cu magistratŭ regulatŭ, cu scopŭ d'a-şĭ esprima oraşele dorinţa lorŭ faţă cu proiectulŭ de lege asupra municipielorŭ. Din 118 oraşe, 30 vorŭ lua parte, 18 au declaratŭ că, deşi nemulţămite cu proiectulŭ de lege, nu vorŭ trimite representanţĭ; celelalte oraşe tacŭ asupra acestei cestiunĭ.

—x—

»Kolozsvári Közlöny« aduce scirea, că »Kulturegyletiştii‘ au făcutŭ o cerere, ca cu ocasiunea „imposantului *balŭ în favorulŭ „Kulturegyletului,“ ce se va da în Pesta*, sub patronagiulŭ aristocraţiei ardelene, sĕ se scadă cu 50 percente preţulŭ biletelorŭ căilorŭ ferate din Ungaria, ca sĕ se presenteze »toţĭ adevĕraţii fii ai Ungariei la acelŭ balŭ, în favorulŭ epocalei reuniunĭ din seculului civilisaţiunei.« — Pĕcatŭ că n'au propusŭ „Kulturegyletistii« sĕ se dea şi câte unŭ aconto de 50 fl. banĭ de buzunarŭ din fondulŭ »Kulturegyletului,“ căcĭ acum pe la finea carnevalului, nu scimŭ ḑeu, de unde vorŭ mai cheltui „patrioţii« ca sĕ mérgă în masse la balulŭ „epocalŭ.«

—x—

In urma unei telegrame a *poliţiei din Sighişóră*, e urmăritŭ pentru omorŭ şi furtŭ *Ludwig Molnar*, în etate de 24 de anĭ, calfă de ţĕsĕtorŭ din Remetea. Are pĕrŭ negru, faţă ovală, ochĭ surĭ, portă pălăriă négră, manta sură, pantalonĭ galbenĭ cu dungĭ negre, vorbesce gângavŭ.

—x—

In *Oareii marĭ* mai alaltăerĭ s'a întêmplatŭ unŭ casŭ analogŭ cu casulŭ din Aradŭ. Unŭ *locotenentŭ de honveḑĭ şi doi suboficerĭ au tăiatŭ* în bucăţĭ, cu ocasiunea unui balŭ, *pe unŭ cetăţénŭ*, anume Iosifŭ *Schiff.*

—x—

In comisiunea bugetară a *dietei austriace*, ministrulŭ instrucţiunei D-r. *Gautsch* a fostŭ interpelatŭ în privinţa ordonanţei d'a se înlătura din bibliotecile scólelorŭ cartea »Die Heldenthaten des deutschen Volkes in dem Naţionalkampfe gegen Frankreich.« Ministrulŭ a declaratŭ, că în adevĕrŭ cartea s'a înlăturatŭ. Pricină la acésta a datŭ o pertractare judecătoréscă în Budweis, unde unŭ scolarŭ astfelŭ a fostŭ fanatisatŭ prin acéstă carte, încâtŭ pe stradă a ofensatŭ pe Maiestatea Sa şi a strigatŭ: »Pereat Austria! Vivat Bismarck!«

—x—

Rĕspunḑêndŭ Lunĭ d-lui *Iepurescu*, d. ministru alŭ afacerilorŭ străine Pherekide a datŭ sĕ se înţelégă, că *nu va reînoi convenţia comercială cu Austro-Ungaria.*

—x—

Din Odesa se anunţă ḑiarului „Daily News,‘ că s'au făcutŭ negociaţiunĭ între *Rusia* şi *România* pentru

libera trecere a armatei ruse pe teritoriulŭ Regatului română în direcţiunea Bulgariei, în casŭ când eventualitățile cestiunei balcanice, care suntŭ probabile, s'ar realisa. La Odesa lumea stărue a crede, că de primă-véră, resboiulŭ va isbucni iarăşĭ în peninsula balcanică.

—x—

Se dice, că *trupa română de operete* va pleca sĕ dea unŭ numĕrŭ de representaţiunĭ la *Iaşĭ, Odessa* şi *Chişinevŭ*, sub direcţiunea d-lui *Stefănescu*, şefulŭ orchestrei.

—x—

»Liberalulŭ« din Iaşĭ publică următórele două caduri de viĕţă lungă: Nastasia Ursu din comuna Larga, judeţulŭ Iaşĭ, a încetatŭ din viĕţă avêndŭ etatea de 110 anĭ. Ea s'a născutŭ la 1776. In dilele acestea la spitalulŭ Sf. Spiridonŭ (Iaşĭ) a încetatŭ din viaţă *Petrache Tuţu în etate de 120 de anĭ*, muncitorŭ văduvŭ, fiu alŭ lui Gheorghe şi Catinca Tuţu, *carĭ suntŭ încă în viĕţă* şi locuescŭ în oraşulŭ Iaşĭ. Ei au durerea sĕ-şĭ înmormânteze copilulŭ la o vêrstă atâtŭ de înaintată, ér acesta nenorocirea de a fi inmormântatŭ de părinţii sĕi la 120 de anĭ dela naşcerea sa.

—x—

Prinţulŭ *Grigorie Ipsilante*, fiulŭ lui Ipsilante, capulŭ eteriei din 1821, ministrulŭ plenipotenţiarŭ alŭ Greciei în Viena, *a muritŭ* în Parisŭ.

—x—

După o scire a diarului „Kölnische Zeitung,“ câţiva profesorĭ dela universitatea din Marburg s'au înţelesŭ a ţinĕ *o seriă de conferinţe*, cărorŭ venitŭ va servi ca *stipendiu* pentru unŭ anŭ, ce se va da unui *Sasŭ ardeleanŭ* la universitatea din Marburg.

—x—

In *Marsilia*, cu ocasiunea recrutării, *trei fraţĭ gemenĭ* au fostŭ *recrutaţĭ*, unulŭ la cavaleriă, altulŭ la infanteriă, alŭ treilea la geniu.

—x—

Poliţia din *Galaţĭ*, dice „Românulŭ,“ a prinsŭ pe conductorulŭ postalŭ *Popovicĭ*, celŭ care dispăruse cu o sumă de 20,000 francĭ.

„Acţiunea“ părintelui Gurbanŭ.

Braşovŭ, 23 Februariu.

Suntŭ vre-o dece dile de când unulŭ din diarele române de dincóce ni-a insinuatŭ, că organulŭ nostru ar fi *aprobatŭ „acţiunea parlamentară“* a părintelui Gurbanŭ. Părintele Gurbanŭ e representantulŭ cercului Butenilorŭ din comitatulŭ Aradului, care a vorbitŭ deunădile în dieta din Pesta după Sêrbii: Sabovlievicĭ şi Gyurkovicĭ. A vorbitŭ cu „multă moderaţiune“ şi a votatŭ pentru d. Trefort.

Şi deórece este din nou vorba de o tendenţiósă insinuare la adresa nóstră, éră nu de o imparţială, obiectivă şi clară interpretare, cetitorii noştri nu vorŭ fi surprinşĭ, décă le vomŭ împărtăşi, că „Tribuna“ din Sibiiu e diarulŭ care a făcut'o, „Tribuna“, care încă nici până adĭ nu şĭ-a împlinitŭ datoria de a rĕspunde la articulii noştri din trecutŭ privitorĭ la atitudinea ei.

N'amŭ fi mai luatŭ în sémă cele scrise de „Tribuna“ în fruntea numĕrului ei dela 31 Ianuariu stilu vechiu, décă nu ne-ar sosi mereu plângerĭ dela ómenĭ de bine din Ardélŭ despre „acţiunea“ ce o desvóltă încă şi adĭ unii agenţĭ şi acţionarĭ interesaţĭ ai acestei foi, rătăcindŭ cu „liste de aderare“ pe la casele ómenilorŭ, cum rătăcéu sufletele vechilorŭ Egipteni, ca sĕ-şĭ ispăşéscă păcatele.

Dér afară de acésta amŭ fostŭ declaratŭ sĕrbătoresce, că vomŭ combate cu tótă energia purtarea nesinceră şi şovăitóre a „Tribunei“, şi ce promitemŭ suntemŭ dedaţĭ a şi ţinĕ.

Étă ce scrie „Tribuna“ în memoratulŭ articulŭ:

»Gazeta Transilvaniei« *aprobă acţiunea parlamentară* a părintelui *Gurbanŭ*, şi déca o aprobă, *o aprobămŭ şi noi, ca sĕ putemŭ merge înainte.*“

„Ca sĕ putemŭ merge înainte“, sĕ vedemŭ ce amŭ disŭ noi despre părintele Gurbanŭ. Arătândŭ ce mare bucuriă a simţitŭ ministrulŭ preşedinte Tisza în urma debutului guvernamentalilorŭ sêrbĭ, amŭ scrisŭ:

»Ceea ce mai lipsea, *ca sĕ pótă d. Tisza slobodi cu efectŭ racheta*, era unŭ discursŭ naţionalistŭ, care sĕ nu fiă pe placulŭ obştiei parlamentare maghiare. Şi étă că după câtva timpŭ... se şi ridică deputatulŭ Constantinŭ Gurbanŭ, *de care uitasemŭ cu totulŭ că se mai află şi elŭ în dietă*, şi pune cestiunea întrebuinţării bugetului instrucţiunei publice.«

„D. Gurbanŭ este unulŭ din acei deputaţĭ românĭ, carĭ *au fostŭ aleşĭ*, în comitatulŭ Aradului, *cu concursulŭ fişpanului Tabajdi*, declarândŭ că ţinŭ la programa naţională din Sibiiu. *Gurbanŭ n'a pledatŭ* până acum, pe câtŭ scimŭ, nicĭ odată *pentru acéstă programă, şi nicĭ acum nu s'a ocupatŭ de ea*, dér cu tóte astea a desfăşuratŭ înaintea dietei nisce adevĕrurĭ nimicitóre, arătândŭ că guvernulŭ nu dă nicĭ unŭ banŭ pentru instrucţiunea poporului românŭ şi că acum ne'mpedecă d'a ne mai cultiva chiarŭ şi cu banii noştri.“ („G. Tr.“ nr. 23 din 1886.)

Unde se află în aceste rênduri vr'o „aprobare“ a „*acţiunei*“ parlamentare a părintelui Gurbanŭ?

Calea-valea, décă ni s'ar fi insinuatŭ că amŭ aprobatŭ *discursulŭ* părintelui Gurbanŭ, asta celŭ puţinŭ până la unŭ punctŭ órecare ar fi avutŭ înţelesŭ, căcĭ adevĕrurile din discursulŭ părintelui Gurbanŭ le-amŭ aprobatŭ, şi déca şi şefulŭ de partidă alŭ d-sale, d. ministru-preşedinte Tisza, ar fi vorbitŭ adevĕrurĭ, le-amŭ fi aprobatŭ şi pe acestea. Dér nu putemŭ pricepe, ce 'nţelege „Tribuna“ sub „acţiune parlamentară“ a d-lui Gurbanŭ, căcĭ noi scimŭ că d-sa a ţinutŭ numai unŭ discursŭ parlamentarŭ, şi dela discursŭ până la acţiune e multŭ.

Décă „Tribuna“ a voitŭ sĕ dică prin acţiune parlamentară“, că d. Gurbanŭ a datŭ, cu intenţiune ori fără intenţiune — căcĭ acésta noi n'o putemŭ sci — ocasiune d-lui ministru Tisza, ca sĕ facă faimósa sa declaraţiă pentru „întipărirea caracterului maghiarŭ“, atuncĭ trebuia sĕ vorbéscă de acţiunea parlamentară a d-lui Tisza, ér nu de a părintelui Gurbanŭ. Orĭ póte că cei dela „Tribuna“ vorŭ fi sciindŭ ceva ce noi nu scimŭ, mai alesŭ că se laudă, că „ei sciu înainte“ totŭ ce are sĕ se întêmple „în cercurile hotărîtóre“ din Budapesta? Atuncĭ se cădea sĕ lămurĕscă „acţiunea“ ce se pregătesce, póte, cu d. Gurbanŭ în frunte, ér nu sĕ ne insinue, că amŭ aprobatŭ ceva, de ceea ce noi n'avemŭ cunoscinţă.

Ce'i dreptŭ, noi ca ómenĭ păţiţĭ amŭ începută sĕ simţimŭ, că ceva sĕ lucréză pe după culise, că s'a pornitŭ o „acţiune,“ cu scopŭ d'a rĕsturna programa conferenţei dela Sibiiu, cu care programă de altmintrelea nu s'a sfiitŭ nicĭ părintele Gurbanŭ a se înrola în partidulŭ d-lui Tisza. Orĭ dóră vrea d-sa sĕ formeze unŭ nou partidŭ hermafroditŭ, în vorbe şi programe naţionalŭ, ér în fapte guvernamentalŭ, „*ca sĕ putemŭ merge înainte*?“

Avêndŭ informaţiunĭ aşa de exacte — cum pretindŭ ei — despre tóte, gentilii dela „Tribuna,“ ca sĕ pótă şi ei merge înainte cu părintele Gurbanŭ, urmărescŭ o politică fórte practică, căcĭ cu o lovitură vréu sĕ omóre două musce: ântêiu voescŭ sĕ amăgéscă pe aceia, dela carĭ pretindŭ că'şĭ primescŭ inspiraţiunile, asupra atitudinei „Gazetei Transilvaniei;“ alŭ doilea vréu sĕ-i amăgéscă asupra atitudinei „Tribunei,“ făcêndu-i sĕ crédă, că ea numai de aceea aprobă „acţiunea parlamentară“ a părintelui Gurbanŭ, fiindŭ că o „aprobă“ şi „Gazeta.“

„Tribunei“ îi ardŭ călcâele *d'a merge înainte*.. Ei bine, mérgă cum o împingŭ „înspiraţiunile“ ce şi-le primesce, dér când agenţii ei agită în secretŭ, în tótă ţéra, în contra „Gazetei Transilvaniei“, pricinuindŭ desbinărĭ între Românĭ, atuncĭ ce noimă mai are sĕ vină ea cu atâta cutezanţă şi cu atâta fariseismŭ şi sĕ declare, că ea merge după „Gazetă“ şi că aprobă numai ceea ce aprobă „Gazeta“? Ba dice mai multŭ: că „*décă n'ar fi voindŭ „Gazeta“ cu nicĭ unŭ preţŭ sĕ mérgă cu „Tribuna“, merge „Tribuna“ cu „Gazeta“*“ („Tribuna“ Nr.17 din 1886).

Cum se caracteriséză între ómenĭ cinstiţĭ faptulŭ, că cineva insinuă altuia unŭ neadevĕrŭ, ca sĕ pótă dice, că lucră în armoniă cu elŭ?

Discursulŭ d-lui V. Babeşŭ dela 6 Februariu a. c.

(Urmare şi fine.)

Intreabă on. d. ministru-preşedinte, sĕ-i arătămŭ un deva o ţéră în lume, unde pentru naţionalităţĭ s'ar face mai multŭ, ca aicĭ la noi. 'I voiu cita casurĭ de totŭ apróape de noi, 'i voiu arăta litoralulŭ dela Fiume. Afirme, dovedéscă on. guvernŭ, că de 18—20 anĭ încóce Ungaria a făcutŭ pentru tóte naţionalităţile sale atâta, câtŭ a făcutŭ şi face pentru mititelulŭ Fiume, pentru 2 10a de Italienĭ, cărorŭ mai mare grije le pórtă în tótă privinţe decât miliónelorŭ de Românĭ, Sêrbĭ etc. Dar afară de acésta, óre Croato-Slavonii nu aparţinŭ statului nostru? Cum putemŭ da acelora pentru scopurile lorŭ de cultură naţională pe fiecare anŭ milióne, de ce n'amŭ puté face acésta într'o mĕsură órecare şi pentru Românĭ? Îmĭ strigaţĭ că acéia işĭ au autonomia lorŭ proprie. Dar cum o au? O au, căcĭ legislaţiunea d-vóstră a găsitŭ cu cale a li-o recunósce. Ei, de ce nu recunósceţĭ şi a Transilvaniei? (Strigărĭ energice: »Transilvania nu există! Acolo este Ungaria«.) Dar — domnilorŭ, eu ţinŭ că naţionalitatea română puteţĭ s'o sprijiniţĭ şi fără de a'i acorda vr'o specială autonomiă, numai sĕ voiţĭ!

Este o doctrină cu totulŭ nouĕ la noi, că în principŭ recunósceţĭ drepturĭ naţionale, în faptă însĕ le denegaţĭ. Îmĭ place şi aprobŭ, că guvernulŭ maghiarŭ susţine şi propagă limba sa naţională; dar v'o spunŭ aicĭ limpede, că eu, décă aşŭ fi născutŭ maghiarŭ, nicĭ de cum nu m'aşŭ învoi, nicĭ când n'aşŭ face-o ca sĕ 'mĭ ridicŭ cultura, sĕ 'mĭ propagŭ limba, cu banii altora.

Eu nu aşŭ sci sĕ 'mĭ împacŭ cu acéstă procedere mândria maghiară, firesce şi mai puţinŭ aşŭ sci sĕ împacŭ acéstă mândriă cu denegarea mijlócelorŭ de cultură pentru celelalte popóre ale ţĕrii.

Mai aduce on. d. ministru-preşedinte, că pretutin-

FOILETONŬ.

Pigmalionŭ.

Pigmalionŭ, regele Tirului, fŭ fiulŭ lui Matgen, séu Matanŭ după cum spune istoria, séu fiulŭ lui Belus, după cum dice Didona cătră Enea, în Eneida lui Virgiliu. După mórtea părintelui sĕu, Pigmalion şi sora sa Didona, sub tutela unchiului lorŭ Sicheu, marele preotŭ alŭ lui Baalŭ şi alŭ lui Melcart, şi care era în acelaşŭ timpŭ şi soţŭ alŭ Didonei, domniră împreună câtva timpŭ asupra Tirului şi Sidonului, adică asupra litoralului Asiei Minore, cunoscutŭ în vechime sub numele de Fenicia, în Bibliă, ţéra Canaanului.

După datele istoricului Sanchuniaton Fenicianulŭ după cele culese de logografii şi istoricii Grecĭ din tradiţiunile populaţiunilorŭ din Asia Minoră, Virgiliu însemnéză în cartea primă a epopeei sale o parte din viaţa lui Pigmalion, eroulŭ tragediei în cincĭ acte pe care cu frumosŭ şi recunoscutŭ succesŭ Teatrulŭ Naţionalŭ o dede în prima representaţiune, Marţĭ séra, publicului bucuresceanŭ.

Pigmalion, spune legenda şi istoria, precum şi fericitulŭ autorŭ alŭ tragediei de Marţĭ séra, d. colonelŭ *Bengescu*, Pigmalion, îndată ce eşi de sub tutela lui Sicheu, sĕ arată pe dintregulŭ ce avea sĕ fiă, adică unŭ felŭ de Nerone fenicianŭ, care lua înainte lui Nerone imperatorulŭ Romei, cu vr'o 881 de anĭ, — de óre ce acţiunea tragediei d-lui Bengescu se petrece cam acum 2713 anĭ.

Pigmalion a omorîtŭ pe tutorulŭ sĕu, adică pe cumnatulŭ sĕu Sicheu, ér Didona, urmată de sora sa Anna şi de vr'o câţi-va Fenicianĭ, a fugitŭ din Tirŭ şi s'a dusŭ sĕ fundeze Cartaginea pe cóstele mediterane ale Africei vechĭ. Pigmalion, orbitŭ de pofţirea-i nemărginită de banĭ, a pusŭ tesaurele lui Sicheu pe lângă acelea ale regilorŭ Feniciei şi strînge mereu prin crime, nedreptăţĭ şi omorurĭ. Tofa, soţia lui, Fadael şi Baleazar copii lui, suntŭ nenorociţĭ din causa ăstei firĭ a stăpânului lorŭ, şi cu atâtŭ mai multŭ nefericiţĭ, cu câtŭ regele se lasă, nu totdéuna — căcĭ pofta blestemată a banului întunecă în elŭ orice sentimentŭ — dér destulŭ de desŭ a fi dominatŭ de o curtezană, şiréta, prefăcută şi primejdiósă, Astarbea, favorita... iubita lui.

Iubirea lui Pigmalion, accesele lui de spaimă, de sgârceniă şi de furióse şi copilărescĭ bănuelĭ au ostenitŭ şi desperatŭ pe Astarbea. Favórea şi trecerea de carĭ se bucură la curtea inverşunatului tiranŭ potŭ fi într'o clipă perdute prin vecinică, ér ea, puternica favorită, dată morţei într'unŭ minutŭ. Ş'apoi, Astarbea iubesce şi iubescea cu aceea neînfrânată pasiune a femeii perdute, care vĕdêndu-şĭ cu nepăsare trupulŭ, îşĭ înfige în inimă cu neîntrecută putere junghiulŭ iubirei pentru unŭ omŭ, care adesea orĭ nicĭ nu merită sĕ se scalde în oceanulŭ amorului de curtesană. Acestŭ omŭ, iubitŭ cu amorŭ de curtezană, de Astarbea, este Ioazar. Pentru elŭ, Astarbea îşĭ pune viaţa în jocŭ în fiece momentŭ; pentru iubirea ce simte că o înalţă la vederea lui Joazar, Astarbea înfruntă şi doboră pe Regina Tofa, împinge pe rege a-şĭ blăstĕma copii, se vinde la primulŭ venitŭ şi în specie lui Malachon, pe care îlŭ omóră, — şi în mijloculŭ ăstorŭ nelegiuirĭ, a cărorŭ privire şi consciinţă ar trebui s'o trăsnéscă, Astarbea rĕmâne în picióre, nebiruită, invulnerabilă, căcĭ zaua care o apără şi care o înfaşă e iubirea ce a juratŭ lui Joazar, palidului Joazar.

Pentru elŭ şi numai pentru elŭ Astarbea ne spune în actulŭ ântêiu că va face totulŭ; nimicŭ nu o va reţine; Astarbea ne spune şi ne lasă sĕ înţelegemŭ, că va înfrunta totulŭ. Va începe prin a dĕrîma pe regina şi pe fii ei, şi în urmă va dĕrîma pe odiosulŭ tiranŭ, pe Pigmalion. Ocasiunea i se presintă priinciósă. Malachon, unulŭ din Fenicianii fugiţĭ spre sóre apune cu Didona, vine trămisŭ cu solia la Tirŭ sĕ céră lui Pigmalionŭ averile răpite dela Sicheu, soţulŭ Didonei. Pe acestŭ tênĕrŭ, Astarbea îlŭ îmbătase odinióra cu vrajele iubirei; vederea ei l'ameţesce din nou; elŭ îi spune totulŭ şi îi descopere gândurile Didonei, Acţiunea tra-

denea prin ţările mai mărişóre există diferite naţionalităţĭ; dér acestea nicĭ într'o ţéră nu se bucură de mai marĭ drepturĭ, ca în Ungaria. Negŭ şi acésta; chiar însĕ de ar fi aşa, pentru noi n'ar dovedi nimicŭ. Binevoiţĭ numai a cugeta, cum marea Germaniă, astăḑĭ prima putere de pe acestŭ globŭ, câtŭ năcasŭ are, pentru că vrea sĕ amalgamiseze pe cele două milióne de Polonĭ din Posen, şi d-vóstră vĕ siliţĭ a maghiarisa pe cele aprópe ḑece milióne de diferite naţionalităţĭ nemaghiare! (Strigărĭ: »Unde suntŭ acele ḑece milióne? Nu ne silimŭ a le maghiarisa!«) Bine este şi mĕ bucurŭ, că respingeţĭ dela d-vóstră acésta, dér atuncĭ întrebŭ: Décă Maghiarulŭ, care este la putere, este mai cu avere decâtŭ Românulŭ şi Slavulŭ, décă elŭ tóte mijlócele bugetare le ia pentru înaintarea culturei sale naţionale, de unde, din ce mijlóce sĕ se cultive Românulŭ şi Slavulŭ? Şi — décă pentru cultura maghiară puneţĭ în contribuţiune pe sĕrmanulŭ Românŭ, ér cultura lui i-o împedecaţĭ cu felŭ de felŭ de argumente, anume cultura secundară, care póte sĕ fiă scopulŭ şi consecinţa, decâtŭ ca o mare parte a ţĕrii sĕ rĕmână necultă şi săracă, ca atare pradă maghiarismului, séu — sĕ piéră; séu dóră sĕ se prepare, a deveni mâne germană, poimâne muscală? Mărturisescŭ on. casă, că eu acestŭ circulŭ viţiosŭ în care astăḑĭ se frământă Ungaria, nu mi-lŭ potŭ esplica şi credŭ că abia esistă omŭ cugetătorŭ cu mintea întrégă, care sĕ nu vadă periculele ce din tóte părţile ameninţă specialŭ popórele cele micĭ, pre când noi în locŭ de a ne pune în posiţiune de apĕrare, ne certămŭ şi sfăşiămŭ asupra cestiunii că — cui compete şi cui nu compete dreptulŭ şi favorulŭ de cultură naţională în patria comună.

Orĭ ce, numai patriotismŭ nu póte fi tendinţa şi străduinţa, ca prin împedecarea culturei, progresului concetăţeniloru de altă naţionalitate, sĕ ne întemeiămŭ şi asigurămŭ stăpânirea, viitorulŭ nostru — în patria comună. Cine nu va recunósce, că greşită politică e acésta?! Şi de aceea nu pricepŭ pe d. ministru-preşedinte când pretinde, ca naţionalităţile nemaghiare, prin faptă sĕ dovedéscă, cumcă necondiţionatŭ aderează la statulŭ maghiarŭ, pentru ca apoi sĕ li se pótă acorda favorurĭ în specialŭ lorŭ interesŭ. Va sĕ ḑică: renunciaţĭ la pretensiunĭ naţionale pentru idea de statŭ maghiarŭ, ca apoi sĕ vi se pótă face şi vouĕ ceva favorurĭ speciale.

Eu nu credŭ că d. ministru-preşedinte va fi în stare a dovedi vr'odată, cumcă cetăţenii românĭ ai ţĕrei ungurescĭ infidelĭ ar fi acestui statŭ. Dreptŭ, că cum s'a rostitŭ la o altă ocasiune, d-sa alérgă după sobolĭ pe sub pămêntŭ, atarĭ însĕ nicĭ n'a prinsŭ, nicĭ nu va pute prinde dintre Românĭ, pre când intr'aceea perde din vedere cele mai marĭ trebuinţe pentru patriă.

Nu sciu, décă d-lŭ ministru-presidentŭ s'a întrebatŭ vr'odată: óre politica ce o urmézâ de 10 anĭ faţă cu naţionalităţile nemaghiare, posibilŭ e sĕ fie cualificată de a câştiga pe aceste naţionalităţĭ cu inima pentru ţéră, pentru timpurĭ grele? Atâta cu durere trebue sĕ spunŭ, că prin frase prin vorbe góle, naţionalităţile nu mai potŭ sĕ fie mulţumite. Décă după judecata celorŭ dela putere patriotismulŭ nu prin pretenţiunĭ, nicĭ prin promisiunĭ, ci numai prin fapte se póte dovedi din partea naţionalităţilorŭ, apoi încă mai puţinŭ bunele intenţiunĭ, iubirea de dreptate, din partea celorŭ dela putere, faţă de naţionalităţĭ se póte dovedi altfelŭ, de câtŭ prin fapte şi anumitŭ prin respectarea în deplinătate a legilorŭ existente în favorulŭ acelora. Până atuncĭ, până când asemenea fapte nu vorŭ grăi, orĭ-ce înstrăinare, orĭ-ce nepăsare din partea naţionalităţilorŭ, nu acestora li se póte imputa, ci celorŭ de susŭ, dela putere, carĭ prin vorbe frumóse, ba prin legĭ chiar promitŭ binele, dér prin fapte facŭ numai rĕu poporului. Fiindŭ eu prin esperienţă convinsŭ, că susŭ la guvernŭ lipsesce bunăvoinţa şi seriositatea faţă de popórele nemaghiare, nu potŭ sĕ-i votezŭ budgetulŭ, (Mişcare.)

După ce Szilágyi Dezsŏ, cu furie s'a sculatŭ asupra lui Babeşŭ, mai vêrtosŭ că ar fi pretinsŭ autonomia Ardealului, şi l'a apostrofatŭ specialŭ cu aceea, că strigările şi mişcările naţionalităţilorŭ nu provinŭ din massele poporului, ci suntŭ apucăturĭ ale unorŭ indiviḑĭ ambiţioşĭ, vĕnătorĭ de interese personale, Babeşŭ s'a mai sculatŭ odată, reflectândŭ lui Szilágyi, că acesta, tocmai căcĭ l'a atacatŭ cu mânie, a doveditŭ că dreptatea nu este în partea sa, n'a avutŭ nicĭ o causă de a se înverşuna pentru autonomia Transilvaniei, deórece Babeşŭ nicĭ n'a propus'o, nicĭ n'a cerut'o, şi nicĭ n'a fostŭ loculŭ de-a face acésta, ci obiectându-i-se autonomia Croaţiei, a atinsŭ că, décă spre a fi dreptĭ cătră Românĭ şi a ne asigura viitorulŭ s'ar recere autonomia Transilvaniei, chiar şi aceea ar trebuĭ decretată. Ér în ce privesce afirmarea lui Szilágyi, că nu massele poporului, ci numai unii indiviḑĭ suntŭ carĭ ridică gravamine şi facŭ dificultăţĭ contra statului maghiarŭ, Babeşŭ a rĕspunsŭ simplu, că acésta şi la naţionalităţĭ se întêmplă întocmai ca şi la Maghiarĭ; bărbaţii adevĕratei inteligenţe dau expresiune sentimentelorŭ poporului; de unde însĕ nu urméză, ca atarĭ bărbaţĭ sĕ fie desconsideraţĭ şi acusaţĭ, ci tocmai stimaţĭ şi ascultaţĭ; căcĭ tocmai ridicarea din poporŭ de astfelŭ de ómenĭ dovadă eclatantă este, că acelŭ poporŭ are viéţă, are viitorŭ.

Apelŭ.

Cătră onórata inteliginţă de tótă classa, locuitóre în Alba-Iulia şi suburbii.

Considerândŭ, că ideea înfiinţărei unei reuniunĭ de lectură în Alba-Iulia s'a manifestatŭ de multŭ şi în modŭ perseverantŭ, ba a devenitŭ o dorinţă aşa ḑicêndŭ o parolă de ḑi, spre a întêmpina acéstă dorinţă, îmĭ permitŭ libertatea de a conchema o conferinţă preliminară spre a discuta modalitatea punerei în lucrare a acestei idei, eventualŭ spre a desbate statutele înfiinţândei reuniunĭ.

Loculŭ şi timpulŭ conferinţii e la 27 Ianuariu a. c. în hotelulŭ „la Turcu,“ după améḑă la 3 óre în odaia Nr 8.

Alba-Iulia 22 Faurŭ 1886.

Mateiu Nicola
advocatŭ.

CONVOCARE. Despărţămêntulŭ I alŭ reuniunei învĕţătorilorŭ rom. gr. or. din districtulŭ alŭ X-lea, Braşovŭ, 'şĭ va ţiné adunarea sa generală Duminecă în 9 (21) Martie dela 10—12 óre a. m. şi dela $2^1/_2$—$5^1/_2$ óre p. m. în şcóla rom. din comuna Dêrste.

Obiectulŭ: 1) Se va discuta tema propusă de comitetulŭ centralŭ alŭ reuniunei: *„Disciplina în şcólă“* în specialŭ mijlócele positive de a o susţiné. 2) Propunerĭ de sine stătătóre.

Decĭ on. membrii ai acestui despărţămêntŭ precum şi alte persóne amice ale şcólei suntŭ prin acésta invitaţĭ cu tótă stima a lua parte.

Satulungŭ 8 Februariu 1886 st. v.

Dometiu Dogaru, vice-preşedinte. *I. Dariu*, notarŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ »Gaz. Trans.«)

BERLINŬ, 24 Februariu. — (Camera deputaţilorŭ prusianĭ.) După o lungă discusiune, ce s'a încinsŭ asupra proectului privitorŭ la *colonisarea provinciel̆orŭ de Ostŭ din Prusia cu Germanĭ*, acestŭ proectŭ de lege a fostŭ trimisŭ spre studiare la unŭ comitetŭ, ce s'a alesŭ anume ad hoc.

LONDONŬ, 24 Februariu. — In camera comunelorŭ a făcutŭ secretarulŭ de statŭ Bryce împărtăşirea, că guvernulŭ englesŭ consideră *momentulŭ de faţă ca nefavorabilŭ pentru de a dobêndi dela Sultanulŭ o cestiune de teritorŭ în favorulŭ Greciei*.

BUCURESCĬ, 24 Februariu. — După o declarare ce a făcut'o delegatulŭ Sêrbiei la conferenţa de pace *Mijatovicĭ*, care declarare *n'a fostŭ creḑută mai ântêiu* de cătră corpulŭ diplomaticŭ de aicĭ, se aştéptă ca pacea sĕ se încheie în ḑilele cele mai apropiate. Probabilŭ, că tractatulŭ de pace va conţiné şi o disposiţiune, ce prevede demobilisarea armatei sêrbe şi bulgare pe lângă fixarea unui terminŭ de 3 sĕptĕmânĭ.

ATENA, 24 Februarie. — Flota rusésca a părăsitŭ Ludabai şi a navigatŭ spre Biraeu]pentru că *instrucţiunea*, ce a dat'o *guvernulŭ rusescŭ* comandantelui acestei flote, *nu conglăsuesce cu instrucţiunile, ce le-a datŭ Anglia* flotei sale.

DIVERSE.

Cununia contelui Herbert Bismarck. — Herbert Bismarck în sfêrşitŭ şi-a arangiatŭ treburile, cari înainte cu doi anĭ au produsŭ mare sensaţiune în »cercurile aristocratice morale« din Berlinŭ; în ḑilele trecute şi-a luatŭ de soţiă pe principesa Elisa Hatzfeldt-Trachenberg. Acéstă cununiă are precedenţe fórte interesante. La anulŭ 1878 a fostŭ espusă o fotografiă de femeiă în salonulŭ Berlinezŭ. Frumseţa acelei fotografii, respective a femeei, a esercitatŭ o influinţă deosebită asupra tuturorŭ visitatorilorŭ salonului Herbert Bismark, fiulŭ cancelarului Germaniei, care astăḑĭ ocupă postulŭ de secretarŭ de statŭ la ministerulŭ afacerilorŭ străine, mergêndŭ şi elŭ sĕ védă multŭ lăudata fotografiă, fŭ fermecatŭ de frumseţea răpitóre a femeei. In urmă s'a aflatŭ, că aceea femee era soţia principelui din Silesia, Karolath-Benthen, născută principesa Hatzfeldt. Eventualitatea a adusŭ cu sine, că principele silesianŭ, ca representantŭ alŭ naţiunei, în érna anului 1878 a venitŭ la Berlinŭ, aducêndŭ cu sine şi pe soţia sa. Principele silesianŭ se interesa fórte multŭ de afacerile politice, şi pe când elŭ era adêncitŭ în studiarea cestiunei socialiste, soţia lui cerceta regulatŭ tóte balurile şi seratele danţante, primindŭ neîntrerupta curtenire a contelui Herbert. La anulŭ 1881 s'a scandalisatŭ tótă aristocraţia din Berlinŭ, auḑindŭ, că principesa a fugitŭ singură în Florenţa, ca sĕ cerceteze pe amantulŭ ei, pe contele Herbert, care în acelŭ timpŭ era ataşatulŭ ambasadei germane pe lângă Quirinal. Numai unŭ omŭ s'a aflatŭ, care nu s'a scandalisatŭ de acéstă casŭ şi care nu şi-a perdutŭ presenţa de spiritŭ, acestŭ omŭ a fostŭ principele silesianŭ, soţulŭ principesei fugare. Prinţulŭ silesianŭ a datŭ soţiei s'ale se înţelégă, că-i va înlesni divorţulŭ şi-i va pregăti calea pentru ca sĕ se mărite după amantulŭ ei. Infuriatulŭ părinte alŭ amantului, cancelarulŭ de ferŭ, s'a opusŭ la tóte aceste şi a ḑisŭ: „Nu, nicĭ odată nu-ţĭ voiŭ permite ca s'o iai pe soţia prietenului tĕu! Şi după aceea l'a trimisŭ pe fiulŭ sĕu dintr'o staţiune într'alta ca sĕ înveţe a iubi frumseţele holandeze, ruse şi engleze. Tóte însĕ în zadarŭ. Fiulŭ pare că a moştenitŭ voinţa de ferŭ a părintelui sĕu, căcĭ n'a putulŭ sĕ uite pe frumósa sa Elisă. Acéstă fermitate a învinsŭ opunerea părintelui, care încă s'a bucuratŭ, că frumósa moşiă a principesei va fi moştenită de cătră nepoţii lui, şi elŭ singurŭ a înlesnitŭ divorţulŭ principesei. Cununia ei cu Herbert Bismarck s'a serbatŭ în luna trecută în cea mai mare linişte. Prinţulŭ silesianŭ şi elŭ a asistatŭ la cununiă şi a felicitatŭ fără vr'o supĕrare noua părechiă fericită. E de însemnatŭ, că miresa e de 40 de anĭ şi are o fetiţă de 15 anĭ! astfelŭ e mai bĕtrână cu vr'o trei anĭ ca mirele; pe lângă tótă vêrsta înaintată, ea şi astăḑĭ se consideră ca Andalusiana Berlinului.

La numĕrulŭ acesta sĕ alătură unŭ prospectŭ pentru maşinĭ agricole din fabrica d-lorŭ **Umrath &. Comp.** *la Prag-Bubna.*

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ: Dr. Aurel Mureşianu.

gediei se légă şi face primulŭ pasŭ spre desfăşurarea peripeţielorŭ următórea prin destăinuirile Astarbeei s'apoi prin visulŭ ce ea murmură în somnŭ prefăcutŭ, când Pigmalion se plimbă chinuitŭ de spaimele lui obicĭnuite înaintea uşei sale.

Malachon, adusŭ în faţa regelui, îi dă s'apoi citesce singurŭ scrisórea Didonei. Când Pigmalion aude că Didona îşĭ cere bogăţiile, furiile lăcomiei sale de banĭ l'apucă. Dreptele şi frumósele cuvinte ale lui Fadael, fiulŭ sĕu, cadŭ ca oleulŭ pe jăratičulŭ turbărei lui. Isbucnirea acesteia nu mai are marginĭ; regina, fii sĕi, suntŭ goniţĭ cu ruşine; pe tronulŭ lui Hiramŭ şi alŭ lui Celus se suiă curtesana Astarbea.

Fadael, Malachon şi alţii mai marĭ ai Tirului hotărăscŭ mórtea tiranului. Prin Benaida, bĕtrâna sa confidentă, Astarbea află totulŭ, şi noptea pe malulŭ mărei, ea surprinde secretulŭ conjuraţilorŭ. La luptă dréptă aceştia uu alesŭ pe celŭ ce va înfige junghiulŭ în inimă lui Pigmalion. Fadaelŭ, care păruse întâiŭ favorisatŭ de ḑei în luptă, e îngenunchiatŭ de Malachon. Lui sĕ dă sarcina de a scăpa Fenicia de monstrulŭ ce o turmenta. Conjuraţii plécă, Astarbea apare şi prin meşteşugitele şi iresistibilele farmece ale firei şi frumseţei sale, ea îmbĕtă şi prăbuşesce la picióre-i pe slabulŭ Malachon. O nópte de plăcere, sorbită pe sênulŭ Astarbeei, înlănţuie pe Malachon de capriciulŭ şi voinţa curtesanei. Acésta după ce află fotulŭ chemă pe sateliţii regelui, carĭ omóră pe Malachon. Junghiulŭ care va omorĭ pe Pigmalionŭ trece în mâna lui Fadael, fiulŭ tiranului.

In timpulŭ acesta, durerea de mumă, jalea şi ruşinea de soţiă şi de regină aducŭ pe nefericita Tofa înaintea altarului lui Baal, orĭ Melcart, orĭ Astartea, orĭ nu sciu mai care. Aci în templu, după cântările preoţilorŭ şi sacerdotelorŭ, Narbalŭ, credinciosulŭ reginei şi copiilorŭ sĕĭ, sfătue pe Tofa sĕ caute prin surîsulŭ, frumuseţea şi avênturile séle de iubire, sĕ recâştige inima lui Pigmalion, sĕ'lŭ induplece a ierta pe Fadaelŭ, a goni pe Astarbea, a'şĭ relua soţia. Lucrulŭ, ḑice Narbalŭ, e cu putinţă. Şi aşa şi este, căcĭ, notaţĭ bine acestŭ punctŭ asupra căruia vomŭ reveni mai la vale, Tofa, soţia lui Pigmalionŭ şi muma lui Fadaelŭ, nu póte avea de câtŭ 35—40 de anĭ. La asta vêrstă femeea, şi mai cu sémă femeea adêncŭ sfăşiată şi sângerată în firea'i şi în frumuseţea'i de femeeă, póte încă sĕ reuşéscă a fura inimele.

Sfatulŭ lui Narbalŭ e ascultatŭ. Tofa se'mbracă în haine scumpe — ba încă una atârnată de altarulŭ lui Baal şi Astartei, are póte o virtute supraumană pentru a sufla amorulŭ. Regele vine, Tofa întipăresce pe buze i surîsulŭ condamnatei; Pigmalionŭ o ascultă şi destăinuirile soţiei asupra purtării favoritei suntŭ gata a convinge pe rege, décă Astarbea n'ar veni sĕ spulbere cuvintele nefericitei Tofa cu probele cele mai plăcute tiranului: cadavrulŭ lui Malachonŭ şi grămeḑĭ de aurŭ şi pietri scumpe. Scenele, şi 'n specială scena acésta, suntŭ superbe.

Furia lui Pigmalionŭ condamnă pe Tofa sĕ fiă sfăşiată. In aşteptare, ea e 'n lanţurĭ şi aude — nu scimŭ de ce — pe Astarbea, care spune amantului sĕu Joazarŭ vitejiile până acum săvêrşite. Curtesana plécă pentru a 'ntinde nouĕ curse. Regina scie că Fadaelŭ va omorĭ pe rege, pe tatălŭ sĕu, şi cu tótă sdrobitórea ei nenorocire, Tofa voiesce sĕ oprescă acéstă crimă, care ar face sĕ se întunece lumina ḑilei. Narbalŭ şi muma cu rugăciunĭ şi ţipete se 'ncércă sĕ disuade pe Fadaelŭ. Scenă magnifică, care a sguduitŭ adêncŭ publiculŭ. Cu tóte rugăciunile mamei, Fadaelŭ plecă se ucidă pe părintele sĕu.

In actulŭ finalŭ Pigmalion este în cămara bogăţiilorŭ sale, bĕtŭ de poftele şi de veseliile ce-i inspiră aurulŭ şi petrele scumpe. Fadael intră, după elŭ, Tofa: lupta începe; nu fiulŭ pe părinte, ci părintele îşĭ omóră fiulŭ. Astarbea apare şi profitândŭ de spasmele ce l'au apucatŭ de Pigmalion, îlŭ otrăvesce, îlŭ sugrumă. Fenicianii, carĭ străbatŭ pe scena omorului, dau Astarbeei rĕsplata, ce merită crimele şi grósnicele sale omorurĭ.

(»Românulŭ«) *Gion.*

Cursulŭ la bursa de Viena

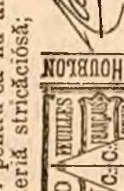
din 23 Februariu st. n. 1886

Rentă de aurŭ 4%	104 25	Bonurĭ croato-slavone	103 75
Rentă de hârtiă 5%	95.85	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	99.25
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	153.70	Imprumutulŭ cu premiu ung.	119 40
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	100.20	Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	124.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	127 —	Renta de hârtiă austriacă	86.20
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	113.50	Renta de arg. austr.	88.30
Bonurĭ rurale ungare	104 50	Renta de aurŭ austr.	113.75
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 50	Losurile din 1860	140 25
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104.25	Acţiunile băncei austro-ungare	873 —
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 25	Act. băncei de creditŭ ung.	307.50
Bonurĭ rurale transilvane	104 60	Act. băncei de creditŭ austr.	301.90
		Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.96
		Napoleon-d'orĭ	100.42
		Mărcĭ 100 împ. germ.	61 85
		Londra 10 Livres sterlinge	126.30

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 8 Fevruarie, st. v. 1886.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	89½	90½
Renta rom. amort. (5%)	94¼	95½
» convert. (6%)	87—	88—
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	30—	32—
Credit fonc. rural (7%)	101¾	102¼
» » » (5%)	85¼	86—
» » urban (7%)	97½	98½
» » » (6%)	90—	97—
» » » (5%)	81—	82¾
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de banca	16.—	16¼
Bancnote austriace contra aurŭ	2.01	2.04

Cea mai bună
Hârtie de ţigarrete
este veritabilulŭ
LE HOUBLON
fabricatŭ francezŭ
de GAWLEY & HENRY, în PARIS
A se feri de imitaţiune
Acéstă hârtiă se recomandă cu căldură din partea domnilorŭ Dr. J. J. Pohl, D. E. Ludwig, D. M. Lippmann prufesorĭ de chimie la universitatea din Viena, pentru curăţenia sa absolută şi pentru-că nu are în consistenţa sa nicĭ o materiă stricăciósă;

FAC-SIMILE DE L'ETIQUETTE 17, rue Béranger, à PARIS

„Albina Institutŭ“ de creditŭ şi economii în Sibiiu.

(2—3)

CONVOCARE

Domnii acţionarĭ ai „Institutului de creditŭ şi de economii „Albina“ se învită prin acésta, în vêrtutea §-lui 20 alŭ statutelorŭ societăţii la

a XIII. adunare generală ordinară

care se va ţiné la Sibiiu în **30 Martie 1886.** st. n. înainte de amédĭ la 10 óre în casa institutului (strada Baier Nr. 1,)

Obiectele:

1. Raportulŭ anualŭ alŭ direcţiunei, bilanţulŭ anului 1885 şi raportulŭ comitetului de supraveghiare.
2. Distribuirea profitului realisatŭ conformŭ bilanţului.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopurĭ de bine-facere.
4. Ficsarea preţului marcelorŭ de presenţă pe anulŭ curentŭ.
5. Propunerea din partea direcţiunei referitóre la pensionarea vĕduvei şi orfanilorŭ rĕmaşĭ după fostulŭ directorŭ esecutivŭ Visarion Roman.
6. Alegerea alor doi membrii în consiliulŭ de Direcţiune în loculŭ acelorŭ doi, alŭ cărorŭ mandatŭ a espiratŭ în sensulŭ §-lui 36 din statutŭ şi substituirea definitivă prin alegere alorŭ doi membrii totŭ în consiliu de Direcţiune carĭ au demisionatŭ dela ultima adunare generală în cóce (§. 37.)

Domnii acţionarĭ, carĭ în sensulŭ §§. 22, 23 şi 24 din statutele societăţii voescŭ a participa la adunare în persónă séu prin plenipotenţĭ suntŭ rugaţĭ **a-şĭ depune la cassa institutului acţiunile lorŭ şi eventualŭ dovedile de plenipotenţă celŭ multŭ până Sâmbătă la 27 Martie st. n. 6 óre p. m.**

Sibiiŭ) 18 Februariu 1886. **Direcţiunea institutului.**

(2—3)

Anunciu.

Societatea de împrumutŭ şi păstrare „**Aurora**“ din Năsĕudŭ va ţinea **adunare generala în Năsĕudŭ la 28 Martie st. n. 10 óre a m.** în edificiulŭ scólei normale.

Obiectele.

1. Raportulŭ directorului, casarului şi comisiunei censurătóre.
2. Alegerea directorului, casarului, controlorului şi secretarului, apoi a doi membri de consiliu şi a comisiunei censurătóre pe basa statului.
3. Pertractarea propunerilorŭ relativŭ la modificarea statutelorŭ eventuelŭ reformarea societăţii în acţionarie şi desbaterea proiectului de statutŭ în privinţa acésta.
4. Pertractarea altorŭ propunerĭ de interesŭ pentru societate.

Năsĕudŭ, la 6 Februariu 1886. **Consiliu administr.**

AVISU.

Subsemnatulŭ recomândă on. p. t. publicŭ **carne próspetă şi eftină:**

de Vită à 34 cr. K° — de Porcŭ à 34 cr. K°

Nicolae Orgidan
în brândărie, alăturĭ cu birtulŭ:
„Gaura dulce“ (Nr. 231).

3—3

Mersulŭ trenurilorŭ

pe linia **Predealŭ-Budapesta** şi pe linia **Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta** a calei ferate orientale de statŭ reg. ung.

Predealŭ-Budapesta

	Trenŭ de persóne	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Bucurescĭ	—	—	7.45	—
Predealŭ	—	—	12.50	—
	—	—	1.09	—
Timişŭ	—	—	1.40	—
Braşovŭ	—	—	2.27	—
	6.22	—	2.55	—
Feldióra	7.01	—	3.38	—
Apatia	7.33	—	4.17	—
Agostonfalva	8.01	—	4.47	—
Homorodŭ	8.45	—	5.42	—
Haşfaleu	10.10	—	7.37	—
Sighişóra	10.29	—	8.01	—
	10.39	—	8.21	—
Elisabetopole	11.19	—	9.05	—
Mediaşŭ	11.54	—	9 43	—
Copsa mică	12.12	—	10.02	—
Micăsasa	12.56	—	6.20	—
Blaşiu	1.30	—	6.59	—
Crăciunelŭ	1.45	—	7.15	—
Teiuşŭ	2.11	—	7.43	—
Aiudŭ	2.55	—	8.29	—
Vinţulŭ de susŭ	3.17	—	8.55	—
Uióra	3.24	—	9.04	—
Cucerdea	3.31	—	9.12	—
Ghirisŭ	4.09	—	10.23	—
Apahida	5.36	—	12.32	—
Cluşiu	5.56	—	12.59	—
	6.08	—	—	8.00
Nedeşdu	6.29	—	—	8.34
Ghirbĕu	6.45	—	—	8.59
Aghirişŭ	7.00	—	—	9.34
Stana	7.26	—	—	10.16
Huiedinŭ	7.48	—	—	11.04
Ciucia	8.28	—	—	12 17
Bucia	8.47	—	—	12.47
Bratca	9.06	—	—	1.21
Rév	9.26	—	—	2.05
Mezŏ-Telegd	10 01	—	—	3.08
Fugyi-Vásárhely	10.20	—	—	3.39
Várad-Velinţe	10.30	—	—	3.55
Oradia-mare	10.37	—	—	4.06
	10.51	—	10.37	—
P. Ladány	12.37	—	12.59	—
Szolnok	2.58	—	4.45	8.22
Buda-pesta	6.00	—	10.05	10.30
Viena	6.35	—	10.50	—
	3.00	—	6.05	—

Nota: Órele de nópte suntŭ cele dintre liniile gróse.

Budapesta—Predealŭ

	Trenŭ omnibus	Tren accelerat	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Viena	—	—	—	—	—
Budapesta	6.47	—	3.15	6.20	8.00
Szolnok	10.37	—	7.29	9.11	11.40
P. Ladány	1.44	—	8.27	11.26	2.31
Oradea mare	5.33	—	—	1.28	—
Várad-Velencze	—	—	9.45	2.00	
Fugyi-Vásárhely	—	—	9.59	2 11	—
Mezö-Telegd	—	—	10.28	2.34	—
Rév	—	—	11.36	3.18	—
Bratca	—	—	12.10	3.41	—
Bucia	—	—	12.43	4.01	—
Ciucia	—	—	1.31	4.26	—
Huiedin	—	—	2.56	5.08	—
Stana	—	—	3.29	5.27	—
Aghiriş	—	—	4.00	5.50	—
Ghirbĕu	—	—	4.18	6.02	—
Nedeşdu	—	—	4.36	6.24	—
Cluşiu	—	—	5.05	6.43	—
	12.05	—	—	7.03	—
Apahida	12 31	—	—	7.26	—
Ghiriş	2.16	—	—	8.51	—
Cucerdea	3.12	—	—	9.31	—
	3.32	—	—	9.43	—
Uióra	3.41	—	—	9.51	—
Vinţulŭ de susŭ	3.50	—	—	9.58	—
Aiudŭ	4.25	—	—	10.24	—
Teiuşŭ	4.50	—	—	10.44	—
Crăciunelŭ	5.41	—	—	11.28	—
Blaşŭ	6.02	—	—	11.44	—
Micăsasa	6.40	—	—	12.18	—
Copşa mică	7.00	—	—	12.36	—
Mediaşŭ	[illegible]	—	—	1.22	6.01
Elisabetopole	—	—	—	1.56	6.40
Sigişóra	—	—	—	2.34	7.20
Haşfaleu	—	—	—	3.02	8.01
Homorod	—	—	—	4.41	10.05
Agostonfalva	—	—	—	5.30	11.02
Apatia	—	—	—	6.03	11.37
Feldióra	—	—	—	6.35	12.14
Braşovŭ	—	—	—	7.14	1.09
	—	—	—	—	1.50
Timişŭ	—	—	—	—	2.48
Predealŭ	—	—	—	—	3.23
	—	—	—	—	4.56
Bucurescĭ	—	—	—	—	9.40

Teiuşŭ-Aradŭ-Budapesta

	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne
Teiuşŭ	11.09	—	3.56
Alba-Iulia	11.46	—	4.27
Vinţulŭ de josŭ	12 20	—	4.53
Şibotŭ	12.52	—	5.19
Orăştia	1.19	—	5.41
Simeria (Piski)	1.48	—	6.08
Deva	2 35	—	6.39
Branicĭca	3.04	—	7.04
Ilia	3.36	—	7.29
Gurasada	3.50	—	7.41
Zăm	4.25	—	8.12
Soborşin	5.09	—	8.49
Bĕrzova	5.56	—	9.29
Conopŭ	6.18	—	9.49
Radna-Lipova	6.57	6.14	10.23
Paulişŭ	7.12	6.30	10.37
Gyorok	7.27	6.47	10.52
Glogovaţŭ	7.56	7.17	11.18
Aradŭ	8.10	7.32	11.32
Szolnok	2.39	12.00	4 53
	3.16	12.14	5.10
Budapesta	7.10	2.10	8.16
Viena	—	8.00	6.05

Budapesta-Aradŭ-Teiuşŭ.

	Trenŭ de persóne	Trenŭ acceleratŭ	Trenŭ omnibus
Viena	11.00	7.15	—
Budapesta	8.05	1.45	8 00
Szolnok	11.02	3.44	11 40
	11.12	4.02	12 00
Aradŭ	3.37	7.53	[illegible]
Glogovaţŭ	4.13	—	6 19
Gyorok	4.38	—	6.46
Paulişŭ	4.51	—	7.00
Radna-Lipova	5.10	—	7.23
Conopŭ	5.38	—	7.51
Bêrzova	5.57	—	8.10
Soborşin	6.42	—	5.58
Zam	7.14	—	9.28
Gurasada	7.43	—	9.56
Ilia	8.01	—	10.17
Branicĭca	8.21	—	10.38
Deva	8.47	—	11.05
Simeria (Piski)	9.05	—	11.23
Orăştiă	10.10	—	12.24
Şibotŭ	10.43	—	12.53
Vinţulŭ de josŭ	11.04	—	1.22
Alba-Iulia	11.19	—	1.40
Teiuşŭ	12.05	—	2.24

Aradŭ-Timişóra

	Trenŭ omnibus	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne
Aradŭ	6.00	12.55	8.25
Aradulŭ nou	6.25	1.21	8.36
Németh-Ságh	6.50	1.46	8.54
Vinga	7.19	2.18	9.13
Orczifalva	7.38	2.36	9.25
Merczifalva	7.56	2.53	9.36
Timişóra	8.42	3.40	10.06

Simeria (Piski) Petroşeni

	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus
Simeria	6 30	11.50	2.23
Streiu	7.05	12.27	3.00
Haţegŭ	7.53	1.19	3.49
Pui	8.46	2.10	4.40
Crivadia	9.33	2.57	5.28
Baniţa	10.11	3.35	6.07
Petroşenĭ	10.43	4.04	6.39

Timişóra-Aradŭ

	Trenŭ de persóne	Trenŭ de persóne	Trenŭ omnibus
Timişóra	6.07	12.25	5.00
Merczifalva	6.40	1.16	5.50
Orczifalva	6.51	1.34	6.07
Vinga	7.08	2.04	6.32
Németh-Ságh	7.23	2.25	6.53
Aradulŭ nou	7.40	2.54	7.24
Aradŭ	7.50	3.10	7.40

Petroşenĭ—Simeria (Piski)

	Trenŭ omnibus	Trenŭ omnibus	Trenŭ de pers.
Petroşenĭ	6.49	9.33	5 28
Baniţa	7.27	10.14	6.08
Crivadia	8.06	10 54	6.4[illegible]
Pui	8.50	11.37	7.35
Haţegŭ	9.31	12.17	8 02
Streiu	10.16	12.58	8 44
Simeria	10 53	1.35	9.15

Tipografia *ALEXI* Braşovŭ.